

РЕШЕНИЕ

№ 995

гр. София, 21.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 24.01.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора С. Димитров, като разгледа дело номер **10465** по описа за **2013** година докладвано от съдия Аглика Адамова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 АПК вр. чл. 63, ал.1 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Д. Б. Л. срещу решение от 25.06.2013 г. на СРС, НК, 2-ри състав, по нахд № 20045/2012 г. Решението се обжалва като необосновано и неправилно, поради нарушение на материалния закон и съществено нарушение на съдопроизводствените правила, в частта, с която е потвърдено наказателно постановление № 42-0002877/21.09.2012 г., издадено от началник ОО „КД-ДАИ”, [населено място]. Посочва се, че СРС не е изяснил конкретната фактическа обстановка, както и че за нарушение по чл. 15, § 7, б. „а”, т. i от Регламент 3821/85, във вр. с чл. 78, ал. 1, т. 2 ЗАвтП, неправилно е приложена санкция съгласно чл. 93в, ал. 17, т. 1 ЗАвтП, вместо по чл. 93, ал. 2 от същия закон. Поради това се иска отмяна на решението на СРС в обжалваната част и на наказателното постановление, в частта, с която на касатора, на основание чл. 93в, ал. 17, т. 1 ЗАвтП, е наложено административно наказание – „глоба”, в размер на 1500 лева.

Ответникът по жалбата – Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация”, областен отдел „Контролна дейност - ДАИ” – С., не депозира становище и в съдебно заседание не изпраща представител.

Прокурорът счита жалбата за неоснователна.

Съдът, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди наведените касационни основания, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена в срок и от лице, легитимирано за това.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

С обжалваното решение на СРС, НК, 2-ри състав, по нахд № 20045/2012 г. е потвърдено наказателно постановление № 42-0002877/21.09.2012 г., издадено от началник ОО „КД-ДАИ”, [населено място], в частта, с която на Д. Б. Л., е наложено административно наказание по чл. 93в, ал. 17, т. 1 ЗАвП – „глоба”, в размер на 1500 лева, за нарушение на чл. 15, § 7, б. „а”, т. i от Регламент 3821/85, във вр. с чл. 78, ал. 1, т. 2 ЗАвП и е отменил същото в останалата му част.

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба, срещу наказателно постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла и абсолютната погасителна давност за административнонаказателното преследване.

Не са налице посочените в жалбата касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 НПК – нарушение на закона и допуснато съществено нарушение на процесуалните правила.

Съдът не споделя доводите на касатора за неизясняване на фактическата обстановка. При постановяване на решението си СРС е проявил процесуална активност, като е събрал всички относими доказателства, преценил ги е поотделно и в тяхната съвкупност и въз основа на това е направил крайния си извод за законосъобразност на обжалваното наказателно постановление в частта за нарушението на чл. 15, § 7, б. „а”, т. i от Регламент 3821/85.

Въз основа на свои изводи съдът е приел, че на 28.06.2012 г., около 19.30 часа в [населено място], по Околовръстен път на около 500 метра след разклона на [улица], с посока на движение към [населено място], касаторът управлява товарен автомобил „Мерцедес 1617”, рег. [рег.номер на МПС], извършвайки превоз на опасни товари по А., при направена проверка същият не е представил тахографски листа за предходните 28 дни или удостоверение по образец. Така констатираното нарушение е правилно квалифицирано като такова по чл. 15, § 7, б. „а”, т. i от Регламент 3821/85, във вр. с чл. 78, ал. 1, т. 2 ЗАвП.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите изводи на първоинстанционния съд.

Неоснователно се явява и другото посочено в касационната жалба възражение за неправилно прилагане на съответната санкционна норма съгласно установеното нарушение. Според разпоредбата на чл. 93в, ал. 17, т. 1 ЗАвП, действаща към момента на извършване на нарушението (ДВ, бр. 17 от 25.02.2012 г.), наказва се с глоба 1500 лв. водач, който при проверка от контролните органи не представи тахографските листа от текущия ден и тези от предходните 28 календарни дни. Именно цитираната норма предвижда налагане на санкция за извършени нарушения, свързани с непредставяне на документи, които са регистрирали времето на управление, прекъсванията и почивките през текущия ден и тези от предходните 28 календарни дни, в частност тахографски листове. Представеното с административната преписка удостоверение за дейности по Регламент № 561/2006 г. доказва, че към момента на проверката на 28.06.2012 г. към 19:30 часа, санкционираното лице вече не е било в законоустановен отпуск и не оборва констатациите в АУАН и НП.

Въз основа на гореизложеното, настоящата инстанция приема, че при постановяване на решението СРС не е допуснал нарушение на материалния закон и нарушения на процесуалните правила. Решението е мотивирано и постановено от законен съдийски

състав. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил подробно доказателствата и доводите на жалбоподателя.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК, съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС. По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК вр. чл. 63 ЗАНН, решението в оспорваната му част, следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното Административен съд София – град

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 25.06.2013 г. на СРС, НК, 2-ри състав, по нахд № 20045/2012 г. в обжалваната му част.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.